

Toldkrav med en god Portion Skepsis, men da Frihandel lige saa lidt som Told er Religion for os, kan vi særdeles godt drøfte de praktiske Sider af en Erhvervspolitik, til hvilken Told ogsaa kan anvendes.

Princippet i det Lovforslag, der staaer først paa Dagsordenen, Lovforslaget om Dumping, har for den Sags Skyld altid haft vor Sympati. Vi har ofte forsvaret en Beskyttelse for Artikler, hvis Fremstillingspris man gik under, naar de solgtes fra Udlandet her i Landet; og det er ganske naturligt, at vi har staaet med en vis Sympati overfor Foranstaltninger mod en saadan Virksomhed, fordi en væsentlig Del i sin Tid i hvert Fald af denne Dumpingkonkurrence hidrørte fra meget lavt lønede, uorganiserede Arbejdere, fra Hjemmearbejde og Smudskonkurrence af den ubehageligste Art, hvorved man blev i Stand til paa Produktionsstedet at fremstille visse Varer til en urimelig lav Pris, ogsaa ofte urimelig daarlige Varer, hvorefter man kastede dem ind og afsatte dem paa vort Marked til Skade for de danske erhvervsdrivende og de danske Arbejdere. Vi har heller aldrig været i Tvivl om, at Formaalet med den Slags Underbud, som nu optræder med Navnet Dumping hæftet paa sig, er at bemægtige sig Markedet for derefter, naar den danske Produktion er slaaet ud, selv at kunne bestemme Prisen, og saa bliver der jo ikke taget Hensyn til danske Forbrugeres Interesser ved Prisbestemmelsen.

De advarende Ord, som har lydt overfor Forsøg paa at komme ind paa denne Vej, synes jeg er mindre rimelige, al den Stund vi under Venstres Ledelse har gennemført en Toldlov, som allerede nævnt med en Paragraf 4, der er en overmaade skrap Beskyttelsesparagraf, en Paragraf, hvorefter det ved kongelig Anordning kan bestemmes, at visse Varer skal belægges med en Afgift, der foruden Tolden kan sættes helt op til 75 pCt. af Varens Værdi. Det er en overmaade skrap Beskyttelsesforholdsregel, som der her er givet enhver Regering Adgang til at anvende uden at gaa til Rigsdagen. Jeg hørte, at den højtærede Handelsminister var meget bange for, at Rigsdagens Indflydelse skulde blive sat ud af Spillet ved dette Dumpingforslag; ja, den højtærede Handelsminister bør fæste sin Opmærksomhed ved Toldlovens § 4, saa vil han se Magt og Myndighed lagt i Finansministerens Haand i en Udstrækning og af en Karakter, som ubetinget maa faa det til at løbe koldt ned ad Ryggen paa en Mand som den højtærede Handelsminister.

Vi mener i øvrigt, at disse Dumping-

bestemmelser i og for sig godt kunde være Led i en Toldlov; en Toldlov burde være et praktisk anvendeligt Instrument, med hvilket hurtigt Handling kunde udøves indenfor visse fastsatte Grænser, men den Toldlovgivning, vi har, er paa alle andre Omraader end det i § 4 omhandlede præget af en Stivhed og Ubevægelighed, som aldeles ikke stemmer med den Udvikling, som det praktiske Liv og Produktionsforholdene i vore Dage har taget.

At Dumping ikke er noget, man blot taler om, har jeg faaet mange Eksempler paa, ogsaa fra den allerseneste Tid; jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte saadanne Eksempler paa, hvorledes Dumping udfolder sig. I en meget lang Tid solgte man her i Landet Klæde 10—20 pCt. under Prisen i Fremstillingslandet. En Fabrik i Udlandet solgte en vis Tid Centrifuger her i Landet for 1 800 Kr., men tog 2 600 for de samme Centrifuger i Hjemlandet. Saakaldte Tintuber blev solgt her i Landet til 54 Kr.; Prisen i Produktionslandet var 88 Kr. 50 Ø. Boltevarer laa i en lang Periode i hvert Fald 20—28 pCt. højere i Fremstillingslandet end her i Landet. Et Gummidæk solgtes fra Udlandet her i Landet for 89 Kr.; det samme Dæk kostede 110 Kr. 25 Ø. i Fremstillingslandet, 101 Kr. 25 Ø. i et af vore Nabolande og 114 Kr. 25 Ø. i et andet af vore Nabolande, medens det altsaa her solgtes for 89 Kr., og dansk Fremstilling af det samme Dæk krævede en Pris af 93 Kr.

Dette er blot nogle enkelte Eksempler, som viser Karakteren, og det er jo ikke ubekendt, at det, man baserer en saadan Konkurrencevirksomhed paa, er den store Produktion, idet man undgaar en Forøgelse af Generalomkostningerne, selv om man forøger Produktionen i Styktal, en væsentlig Del ud over det, der bærer den samlede Produktionsudgift, og ved Hjælp af denne Topproduktion kan man altsaa en Tid sælge billigt i andre Lande, som man kaster sin Kærlighed paa, for at slaa deres Produktion ihjel og derefter træde ind og være ene paa Markedet og selv bestemme Priserne.

En Bestemmelse som den her foreslaaede, om end i anden Form, er jo heller ikke ukendt. Baade er det kendt, at man i Frihandelslandet England, som det er oplyst her under Forhandlingerne, har en Dumpinglovgivning; og det er ogsaa kendt her i Danmark, at en stor dansk Industri i 1926 fik paalagt en Afgift, fordi den solgte Dumpingvarer i den sydafrikanske Union. Altsaa, ude i Verden har slike Bestemmelser